

ماجرای رسیدن به مقام فوق عرشی در توقیع امام زمان (عج) به شیخ مفید

مدیر حوزه علمیه امام مهدی (عج) با اشاره به ویژگی‌های بالقوه انسان گفت: امام زمان (ع) نکاتی در ارتباط با مقام «قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى» و چگونگی رسیدن به آن برای شیخ مفید بیان فرمودند.

مدیر حوزه علمیه امام مهدی (عج) با اشاره به ویژگی‌های بالقوه انسان گفت: امام زمان (ع) نکاتی در ارتباط با مقام «قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى» و چگونگی رسیدن به آن برای شیخ مفید بیان فرمودند.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه فارس، جلسه این هفته درس اخلاق آیت‌الله روح‌الله قرهی در مسجد و حوزه علمیه امام مهدی (عج) واقع در حکیمیه تهران با موضوع «قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى؛ اجتناب از گناهان صغیره و کبیره و رسیدن به مقام انسانیت» برگزار شد که مشروح آن در ادامه می‌آید.

* هر کسی انسان شد، به مقام «قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى» می‌رسد

علماء و عرفای عظیم‌الشأن در باب مقام انسانیت، تمثیل بسیار زیبایی را از قرآن کریم بیان کرده‌اند و این است که انسان از لحاظ مقام و جایگاه معنوی، به جایی می‌رسد که تمام اعمالش قربة الی‌الله می‌شود و حتی جبرئیل، میکائیل، اسرافیل و ملائکه مقرب الهی اجازه ورود به آن مقام را ندارند و به تعبیر قرآن کریم، انسان به «قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى» می‌رسد یعنی آنقدر به خدا نزدیک می‌شود تا فاصله‌اش به قدر طول دو انتهای کمان یا نزدیک‌تر می‌شود.

در زمان معراج پیامبر (ص)، وقتی که جبرئیل امین به زمین هبوط کرد و با پیامبر (ص) به مسجدالاقصی رفت و در نهایت به آسمان‌ها عروج کردند، سپس به جایی رسیدند که جبرئیل نتوانست بالاتر بیاید، پیامبر (ص) به جبرئیل گفت: چرا نمی‌آیی؟ جبرئیل عرضه داشت: از این جا به بعد نی‌توانم بالاتر بیایم و این مقام مخصوص انسان است که می‌تواند واردش شود.

اولیای الهی قائلند که هیچ کسی در عالم، حقیقت معنای «قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى» را نمی‌داند. امام زمان (ع) نکاتی در ارتباط با مقام «قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى» برای شیخ مفید (ره) بیان فرمودند: در این مقام، خلأ در خلأ بود به طوری که هیچ کسی اجازه ورود به فوق عرشیه را نداشت مگر وجود پیامبر (ص) و سپس به شیخ مفید (ره) فرمودند: هر کسی که انسان شد، می‌تواند به آن مقام برسد.

* انسان برای گناه نکردن، دائم ذکر خدا را در لسان و قلب داشته باشد

بنابراین، گناه چیزی است که مقام انسانیت را از انسان سلب می‌کند و روایتی از امام صادق (ع) در کتاب وسائل‌الشیعه ج 11، ص 178 نقل شده است که فرمودند: «قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى؛ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَكُونُ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ الْجَنَّةِ أَكْثَرُ مِمَّا بَيْنَ الثَّرَى إِلَى الْعَرْشِ لَكَثْرَةِ ذُنُوبِهِ؛ فَمَا هُوَ إِلَّا أَنْ يَبْكِيَ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، عَزَّوَجَلَّ، نَدَمًا عَلَيْهَا حَتَّى يَصِيرَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَهَا اقْرَبُ مِنْ جَفْتِهِ إِلَيَّ مَقْلَتَهُ» یعنی گاهی بین انسان و بهشت به واسطه کثرت گناهانش، به اندازه عرش تا فرش فاصله می‌افتد.

آیت‌الله سلطان آبادی (ره) نقل کرده است بهشتی که سگ اصحاب کهف در آن وارد می‌شود فضیلتی ندارد یعنی در حقیقت، آنجا ابتدای ورود مقام انسان است تا از آنجا به «قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى» برسد؛ اما انسان با گناه کردن حتی بوی بهشت نیز به مشامش نمی‌رسد و بین ملائکه الهی خجل‌زده نیز می‌شود.

از آیت‌الله قاضی نقل شده است گناهکار فردای قیامت سرش را بالا نمی‌آورد نه به خاطر اینکه کسی او را ببیند بلکه می‌خواهد که چشمش به حیوانی نیفتد تا آن حیوان نگاه بد و معناداری به او بکند، زیرا در آن زمان حیوان می‌گوید من که حیوان بودم اما تو که ادعا داشتی اشرف مخلوقات هستی چرا به این روز افتادی و مقام انسانیت خود را پایین آوردی؟

انسان در روز قیامت زمانی که به دلیل گناهانش از خداوند جدا می‌شود، اشک می‌ریزد و آنقدر به واسطه پشیمانی‌اش گریه می‌کند تا می‌رسد به جایی که بین او و بهشت به اندازه یک چشم به هم زدن فاصله می‌شود و به این خاطر است که اولیای الهی همیشه حالت خشیت و خشوع دارند.

روایتی از پیامبر اکرم (ص) نقل شده است خوشا به حال کسی که همیشه خدا را در نظر داشته باشد و مراقب هست تا بین او و خدایش فراموشی ایجاد نشود.

از آیت‌الله مولوی قندهاری (ره) نقل شده است کسی که می‌ترسد دچار گناه بشود، دائم ذکر خدا را در لسان و قلب داشته باشد و هر کس این گونه بود، همیشه خوف خدا را خواهد داشت.

* ترسناک‌ترین چیز نزد اولیای الهی «قَاب قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى» است

اولياي الهي از گناه مي ترسند و ترسناك ترين چيز نزد اولياي الهي، گناه است كه مبدا آنها را از مقام انسانيت دور كند و در حقيقت، انسان براي انسان شدن بايد از گناه بترسد و دائم ذكر خدا را در قلب و لسان داشته باشد.

آيت الله سيد احمد خوانساري(ره) كه امام خميني(ه) از ايشان به «اتقي الاتقياء» تعبير كرده اند، روزي در زمان تدريس فقه كه به باب «زنا» رسيده بودند، در ابتداي درس گفتند كه يك بار بيشتر اين كلمه را تكرر نمي كنم و از لفظ «عمل خبيثه» استفاده مي كنم، سپس يكي از آقايمان به ايشان گفت: آقا! در زمان درس كه اشكالي ندارد اين كلمه گفته شود، ناگهان آيت الله خوانساري(ره) اشك ريختند و فرمودند: من را اذيت نكنيد، چرا اصرار كردي كه اين لفظ را به كار ببرم، به جدم رسول الله اسم گناه بدم را مي لرزاند، اگر نمي خواهي، مي تواني بروي سر درس استاد ديگري!

امام صادق(ع) در روايتي فرمودند: اگر نفس اولياي الهي در هر زماني نبود، به خدا قسم هر لحظه عذاب ها از زمين و آسمان بر سر مردم فرو مي ريخت.

بنابراين به بركت گريه هاي نيمه شب اولياي خدا است كه خطري متوجه تهران نمي شود و اگر گناهكاران مي دانستند كه در مقابل اولياي خدا گناه مي كنند، در برابر آنها سجده مي كردند؛ كوچكترين گناه نزد اولياي الهي برابر با از دست دادن مقام انسانيت است.

روزي به آيت الله مولوي قندهاري(ره) گفتم: چگونه اينقدر راحت اولياي الهي طي الارض مي كنند؟ سپس ايشان گفت: تعجبي ندارد زيرا مقام انسانيتشان است و بر عكس از اين تعجب مي كنم كه چه قدر احت احت انسان گناه مي كند و انسانيتش را به پايين مي كشد.

كسي كه قبح گناه برايش ريخته شده است، چه مي فهمد كه علت خلقت وجوديش، پنج تن آل عبا هستند.